

ת"פ 16736/10/21 - מדינת ישראל נגד לואי רשק

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 16736-10-21 מדינת ישראל נ' רשק(עציר)

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לואי רשק (עציר)

הנאשם

באת-כוח המאשימה: עו"ד שירה גרין (פרליטות מחוז ירושלים (פלילי))

עו"ד אכרם חליחל

בא-כוח הנאשם:

החלטה

הנאשם עצור עד תום ההליכים נגדו בהליך הנדון. ביום 10.3.2022 הוא הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון אשר כלל את תיקון כתב האישום, אך לא כלל הסכמה בעניין העונש. בשל גילו של הנאשם (יליד 26.3.2001, בן כמעט 21), הוזמן תסקיר מטעם שירות המבחן ונקבע כי הטיעונים לעונש יישמעו ביום 13.7.2022. עוד נקבע, כי אם הצדדים יגיעו להסכמה בעניין העונש, יוכלו לבקש את הקדמת הדיון.

בשל דחיית ישיבת הטיעונים לעונש בכארבעה חודשים, הגיש בא-כוח הנאשם ביום 3.4.2022 בקשה לעיון חוזר בעניין מעצרו ועתר להורות על שחרורו מהמעצר.

לאחר שמועד הדיון בבקשה, שנקבע ליום 7.4.2022, לא התאים לבא-כוח הנאשם ולאחר שבאי-כוח שני הצדדים סירבו להצעה לדון בבקשה על סמך טיעונים בכתב, בחנתי את הבקשה לגופה וראיתי לנכון לדחותה ללא צורך בקיום דיון. כל זאת מהטעמים שיובאו להלן ובהסתמך על הפסיקה המאפשרת דחיית בקשה לעיון חוזר ללא דיון, ב"מקרים מובהקים של 'טיפול על קירות חלקים'" (בש"פ 2586/13 אלרואי נ' מדינת ישראל (24.4.2013), כבוד השופט צ' זילברטל, פסקה 8 (להלן - עניין אלרואי)). כזה הוא המקרה הנדון.

2. תמצית העובדות שיובאו להלן פורטו בבקשה.

ביום 7.10.2021 הוגש נגד הנאשם כתב אישום שעל-פיו הואשם בעבירת **נשיאת נשק** (סעיף 144(ב) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**)), עבירת **הצתה בנסיבות מחמירות** (סעיף 448(א) סיפה בחוק), עבירת **חבלה במזיד לרכב** (סעיף 413 בחוק) ועבירת **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** (סעיף 380 בחוק). על-פי המתואר בכתב האישום, העבירות נעברו על רקע סכסוך ממושך בין הנאשם ואחרים לבין המתלוננים ולאחר תקרית נוספת במהלך אירוע

משפחתי על רקע סכסוך זה שאירעה כשבועיים קודם למועד שבו נעברו רוב העבירות. את העבירות עבר הנאשם לבדו ובאופן יזום, כפי שיתואר בהמשך הדברים.

במקביל להגשת כתב האישום התבקש מעצר הנאשם עד תום ההליכים. לאחר שבא-כוחו הודיע כי אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה וכי אף אינו חולק על קיומה של עילת מעצר, התבקש שירות המבחן לבחון אפשרות של שחרור הנאשם לחלופת מעצר. משלא נמצאה חלופה מתאימה, הוא נעצר עד תום ההליכים.

3. ביום 10.3.2022 הודיעו הצדדים על הסדר הטיעון, אשר כאמור, כלל את תיקון כתב האישום ואת הרשעת הנאשם על-פי הודאתו בעובדותיו בעבירת **הצתה** (סעיף 448(א) רישא בחוק) ובעבירת **תקיפה** (סעיף 379 בחוק).

עבירת התקיפה נעברה במהלך האירוע המשפחתי שהוזכר, בכך שהנאשם דחף את המתלונן בחזהו, היכה מספר אגרופים בפניו ופגע בעינו הימנית. עבירת ההצתה נעברה כעבור כשבועיים, ביום 26.9.2022 בשעה 03:27 בלילה. במועד זה הגיע הנאשם לבדו ברכבו אל סמוך לבית המתלוננים, בעודו מצויד בבקבוק תבערה. הוא ירד מרכבו עם בקבוק התבערה שאותו הדליק וניסה להשליכו אל עבר בית המתלוננים, אך הבקבוק החל להתלקח על גופו. הנאשם זרק את בקבוק התבערה על הכביש וניסה לכבות את האש שאחזה בבגדיו ולאחר שכבתה, נסע מהמקום. כעבור כעשר דקות, בשעה 03:35, שב הנאשם אל המקום מצויד בבקבוק תבערה נוסף, הצית אותו והשליך אותו אל חצר בית המתלוננים. בקבוק התבערה הנוסף שהשליך ניפץ את השמשה האחורית של רכבו של המתלונן (מסוג 'מיצובישי פג'ארו') שחנה בחצר הבית, חדר אל תוכו וגרם להתלקחות המושב האחורי. המתלונן ששמע את הרעש, יצא מביתו וכיבה את האש שהחלה להתפשט.

4. לאחר מתן הכרעת הדין בדיון מיום 10.3.2022, ביקש בא-כוח הנאשם לקבוע את ישיבת הטיעונים לעונש מוקדם ככל הניתן ולכל המאוחר תוך חודש ממועד זה. את בקשתו נימק בכך שישנה חובת הגשת תסקיר בעניין הנאשם, אך לטענתו, שירות המבחן כבר מכיר אותו מכך שהגיש תסקיר בעניינו במסגרת הליך המעצר. עוד הוסיף, כי הנאשם במעצר כבר כשישה חודשים ולטענתו, אלמלא כן ולנוכח העבירות שבהן הורשע, ניתן היה לסיים את ההליך בעונש מאסר בעבודות שירות.

לנוכח בקשתו זו של בא-כוח הנאשם, הוסבר לו בעל-פה ובהחלטה שניתנה, כי לא ניתן יהיה לקבוע דיון תוך חודש. זאת לנוכח פרק הזמן הממושך ששירות המבחן מבקש לשם הכנת תסקירים והגשתם וכן כי לגבי נאשמים עצורים, אין הבדל משמעותי בין פרק הזמן הדרוש לשירות המבחן לגבי נאשמים שבעניינם כבר הוגש תסקיר בשלב המעצר לבין אלו שלגביהם לא הוגש. עוד הוסבר, כי יומני עמוס מאד, כי אין כל אפשרות לקביעת ישיבת טיעונים לעונש במועד קרוב וכי אפילו היו הטיעונים לעונש נשמעים במועד קרוב, בהיעדר הסכמה בעניין העונש, ספק אם ניתן יהיה לכתוב את גזר הדין במועד קרוב. לפיכך נקבע כי התסקיר בעניין העונש יוגש עד יום 3.7.2022 וישיבת הטיעונים לעונש נקבעה ליום 13.7.2022. עם זאת וכאמור, נקבע כי אם הצדדים יגיעו להסכמה בעניין העונש, הם יוכלו לבקש להקדים את מועד הדיון.

5. הבקשה הנדונה הוגשה ביום 3.4.2022 ובהתאם להחלטה מיום 4.4.2022 נקבע כי הדיון בעניינה יהיה ביום 7.4.2022. ביום 5.4.2022 הגיש בא-כוח הנאשם בקשה לשינוי שעת הדיון. מאחר שהדבר לא התאפשר ובהתחשב במועדי פגרת פסח, נאמר בהחלטה מיום 5.4.2022, כי המועד הקרוב ביותר שבו ניתן יהיה לקיים את הדיון הוא ביום 2.5.2022. עם זאת, הוצע לצדדים כי מאחר שהבקשה הנדונה לעיון חוזר מפורטת מאד, ההחלטה בעניינה תינתן על סמך טענות הצדדים בכתב, לאחר שהמאשימה תגיש את תגובתה ובא-כוח הנאשם יורשה להשיב לתגובה.

היום (7.4.2022) הודיעה באת-כוח המאשימה כי היא מתנגדת לכך שתגובתה תוגש בכתב וכי היא עומדת על קיום דיון בעל-פה. עוד הוסיפה, כי זו אף עמדת בא-כוח הנאשם וכן כי הוא מבקש שהדיון יתקיים במועד מוקדם ככל האפשר.

אקדים ואומר כי באת-כוח המאשימה לא נימקה את עמדתה המסרבת למתווה שאמור היה ליעל את הדיון ולהקל על העומס העצום אשר כידוע היטב, מוטל על בית המשפט. אין ספק שקל יותר להתייבב בבית המשפט ולטעון מספר דקות מאשר לכתוב תגובה, אך מן הראוי לשקול גם שיקולי יעילות, לשקול את שאלת ההצדקה להקדשת זמן שיפוטי לדיון זה.

6. אין חולק על כך שעל-פי סעיף 57 בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן - **חוק המעצרים**), הכלל הוא כי על בקשה לעיון חוזר בעניין מעצר עד תום ההליכים להתקיים במעמד בא-כוח הצדדים (ראו דיון נרחב בסוגיה זו בעניין **אלרועי**, פסקאות 7-8). עם זאת, יש לתת את הדעת לכך שאחד הטעמים לכך נעוץ בחזקת החפות שממנה נהנה נאשם המבקש לבחון מחדש את ההצדקה להמשך מעצרו או את שינוי תנאי שחרורו (בש"פ 1097/06)

ביניב נ' מדינת ישראל (9.2.2005), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה 4(3) (להלן - **עניין ביניב**); **עניין אלרועי**, (שם). הנאשם בענייננו הורשע על-פי הודאתו ולפיכך אינו נהנה עוד מחזקת החפות.

מכל מקום, אף אם ישנם שיקולים אחרים המצדיקים את קיום הדיון בבקשה לעיון חוזר במעמד הנאשם (**עניין אלרועי**, שם), ישנם גם מקרים המצדיקים את דחיית הבקשה ללא קיום דיון. כך אם הבקשה אינה עומדת בתנאי הסף הקבועים בסעיף 52(א) בחוק המעצרים ובמיוחד אם מדובר בבקשה חסרת כל סיכוי, בבחינת "**טיפוס על קירות חלקים**" (ראו בין השאר: **עניין אלרועי**, פסקה 8; **עניין ביניב**, שם; בש"פ 7146/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (5.11.2015), כבוד השופט ד' ברק-ארז, פסקה 19); בש"פ 2658/20 **מרעב נ' מדינת ישראל** (3.5.2020), כבוד השופט י' אלרון, פסקה 17; בש"פ 8264/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו 27.11.2018), כבוד השופט ד' מינץ, פסקה 9).

כזו היא הבקשה הנדונה. לפיכך וביחוד מעת שנקבע דיון שאליו לא יכול היה בא-כוח הנאשם להתייבב, נמצא כי יש לדחות את הבקשה ללא צורך בקיום דיון.

7. נימוקי בא-כוח הנאשם לבקשה הם כי התקיימו שני התנאים הקבועים בסעיף 52(א) בחוק המעצרים. בעניין חלוף הזמן טען, כי הנאשם נעצר ביום 27.9.2021 ולטענתו, עד ישיבת הטיעונים לעונש יחלפו מעל עשרה חודשים. כך בעוד שלטענתו מתחם הענישה ההולם לעבירות שבהן הורשע הנאשם, הוא לכל היותר בין שישה לשמונה עשר חודשי מאסר בפועל. כן טען, כי בהיותו צעיר נעדר הרשעות קודמות, עונשו יהיה לכל היותר שישה חודשי מאסר. בעניין שינוי

הנסיבות הפנה אל הרשעת הנאשם בעבירות קלות בהרבה מאלו שבהן הואשם בתחילה וכן טען, כי כיום יחסי משפחתו ומשפחת המתלוננים תקינים. לבסוף טען, כי בשל דחיית מועד הטיעונים לעונש ללא הצדקה, נגרם לנאשם עינוי דין.

8. תחילה נתקן, כי במועד ישיבת הטיעונים לעונש הנאשם יהיה עצור כתשעה חודשים וחצי.

מעבר לכך, בלי שיהיה בכך כדי לחייב לעת הזו או כדי לנקוט עמדה לעניין העונש שיושת על הנאשם, ספק רב בעיני אם מתחם העונש ההולם הוא כטענת בא-כוח הנאשם, אשר לא נתמכה בדבר. לעומת זאת, עיון בפסיקה מעלה כי בדרך כלל ולמעט מקרים חריגים, שבהם הענישה חמורה יותר או מקלה יותר, הענישה בשל הצתת רכב היא על-פי רוב חמורה מזו הנתענת, גם לגבי נאשמים צעירים נעדרי הרשעות קודמות (ראו לעניין זה את סקירת הפסיקה בגזר דין שנתתי בעניין ת"פ (מחוזי ירושלים) 69103-01-20 **מדינת ישראל נ' אבו סרחאן** (3.6.2021), שבו מטעמים חריגים, הושתו על הנאשם תשעה חודשי עבודות שירות, מאסרים מותנים, צו מבחן למשך שנה ופיצוי למתלונן).

אשר לשינוי הנסיבות הנתענות: אכן, מכתב האישום נמחקו עבירת הנשק ועבירת החבלה במזיד לרכב. כך גם עבירת ההצתה בנסיבות מחמירות (לפי סעיף 448(א) סיפה בחוק, שעונשה עד עשרים שנות מאסר) הומרה בעבירת הצתה (לפי סעיף 448(א) רישה בחוק, שעונשה חמש-עשרה שנות מאסר), ואילו עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש (לפי סעיף 380 בחוק) הומרה בעבירת תקיפה (לפי סעיף 379 בחוק). אולם מכתב האישום לא נמחקה העובדה שהנאשם עבר את העבירות באמצעות בקבוקי תבערה (שעמדו בבסיס ההאשמה בעבירות הנשק) ובדומה, לא נמחקה העובדה שהצית רכב. עובדות אלו, שבהן הודה הנאשם קובעות את נסיבות העבירות ומשליכות על קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40(ד) בחוק).

בנסיבות אלו, לא ברור על יסוד מה סבור בא-כוח הנאשם כי יש בשינוי הנסיבות הנתענות כדי להצדיק את שחרור הנאשם מהמעצר. כך במיוחד בהיעדר חלופת מעצר מוצעת בבקשה.

9. סיכום הדברים הוא אפוא, כי אין במועד שבו נקבעה ישיבת הטיעונים לעונש כדי להצדיק את שחרור הנאשם מהמעצר. אף נחזור ונזכיר כי אם הצדדים יגיעו להסכמה בעניין העונש, יוכלו לבקש להקדים את הדיון.

מכל הטעמים שהובאו, הבקשה לעיון חוזר נדחית ללא צורך בקיום דיון.

ניתנה היום, ה' בניסן התשפ"ב, 6 באפריל 2022, בהיעדר הצדדים.

תמר בר-אשר,
שופטת